

בן יוסף, ויהא שלשלת דתרווייהו, פההוא זמנא דחזא
בלעם בנבואה דיליה, דהכי מתקשרי תרין משיחין
ברעינא מהימנא, בתלת אבהן, בגלותא בתראה.

פתח ואמר, (במדבר כג) לא הביט און פיעקב ולא ראה
עמל בישראל יי אלהיו עמו ותרועת מלך בו.
וכלא לקיימא קרא, (ישעיה נד) וברחמים גדלים אקבצף.
בההוא זמנא מתברין קליפות, דהוו מסחרין
לשכינתא. מיד אתגליא אבנא חדא מתלת אבנין,
דאינון סגולתא. דעליהו אתמר, (יחזקאל א) ויהי
בשלישים שנה, ואינון ייי. ברביעי, אבנא רביעאה.
(דף רמ"ז ע"א) בחמשה לחדש, אבנא חמשאה.
לקבליהו, ויקח דוד (שמואל א יז) חמשה חלקי אבנים
מן הנחל. ואינון לקבליהו חמש תיבין, דאינון שמע
ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה.

ואני בתוך הגולה, (יחזקאל א) דא שכנינתא, פה קדשא
בריה הוא אחד. ו' בתוספת ואני, הוא נהר,
צדיק חי עלמין. (בראשית ב) ונהר יצא מעדן להשקות
את הגן, מאי עדן. דא בינה, נהר דנפיק מנה, דא ו',
בן י"ה, דרגא דרעינא מהימנא, ורעינא מהימנא, נפיק
מאימא עלאה, ואתפשט בשית ספיראן עד צדיק,
ומניה אשקי לגנתא (דעדן), דאיהי שכנינתא.

מאי פכ"ר. כ', פתר. ב', בינה. ר', ראשית חכמה.
כתר בימינא, חכמה בשמאלא, בינה
באמצעיתא. רכב לעילא לעלת העלות. עשר ספיראן
פלהו, אתפללו בנהר, דאיהו אתפשט עד צדיק,
דאיהו כל, פליל פלא. ובגיניה אוקמוה, (דניאל ד) אילנא
רפא ותקיף, ומזון לכלא ביה. מניה תליא כלא. פד
חמא שכנינתא מגו קליפין, חזא עמה עשר ספירין.
(ע"כ רעיא מהימנא). (ס"א ובחבורא קדמאה)

זהר:

סלת למנחה, לאעלאה להאי סלת, קמי
מלפא עלאה למנחה. בין תרין דרועין.

של שניהם כאותו זמן שראה בלעם
בנבואתו, שפך מתקשרים שני
משיחים ברועה הנאמן בשלשה
אבות בגלות האחרונה.

פתח ואמר, (במדבר כג) לא הביט און
פיעקב ולא ראה עמל בישראל ה'
אלהיו עמו ותרועת מלך בו. והכל
לקים הפסוק (ישעיה נד) וברחמים
גדלים אקבצף. באותו זמן נשפרות
הקלפות שהיו מסוככות לשכינה.
מיד מתגלית אבן אחת משלש
אבנים, שהן סגולתא, שעליהן נאמר
(יחזקאל א) ויהי בשלישים שנה, והן ייי.
ברביעי - אבן רביעית. בחמשה
לחדש - אבן חמישית. כנגדן ויקח
דוד (שמואל א-א יז) חמשה חלקי אבנים
מן הנחל. ואלו לעמתם חמש תבות,
שהן: שמע ישראל יהו"ה אלהינו
יהו"ה.

ואני בתוך הגולה (יחזקאל א) - זו
שכינה, פה הקדוש ברוך הוא אחד.
אותו' בתוספת ואני - הוא נהר, צדיק
חי העולמים. (בראשית ב) ונהר יצא
מעדן להשקות את הגן. מהו עדן?
זו בינה. נהר שיוצא ממנה זו ו', בן
י"ה, דרגה של הרועה הנאמן,
והרועה הנאמן יוצא מאמא העליונה,
ומתפשט בשש ספירות עד צדיק,
וממנו משקה לגן (של עדן), שהיא
השכינה.

מהו פכ"ר? כ' - פתר. ב' - בינה. ר' -
ראשית חכמה. פתר בימין, חכמה
בשמאל, בינה באמצע. רכב לעליון,
לעלת העלות. עשר הספירות פלן
נכללו בנהר, שהוא מתפשט עד צדיק
שנקרא כל, פולל הכל. ובגללו
פרשוהו (דניאל ד) אילן גדול ותקיף,
ומזון לכלם בו. ממנו תלוי הכל. כאשר
ראה השכינה מתוך הקלפות, ראה
עמה עשר ספירות. (ע"כ רעיא מהימנא).

זהר

סלת למנחה, להעלות לזאת הסלת
לפני המלך העליון למנחה בין שתי
דרועות.

רעיא מהימנא

ובחבורא קדמא, אמר רעיא מהימנא, מהאי אשתמודע, הני מילין סתימין אינון, וצריך למפתח לון קמי חבריאי, אברהם יצחק דתקיננו שחרית ומנחה, אתמר עליהו, (ישעיה מח) אף ידי יסדה ארץ, דא יצחק. וימיני טפחה שמים, דא אברהם דדרגין דלהון חסד ופחד. דאתמר עליהו (ישעיה סב) נשבע יי בימינו, ובזרוע עזו, אינון תרין דרועין דמלכא, דאיהו יהו"ה, עמודא דאמצעינתא. סלת דיליה, דא שכנינתא תתא, נהורא דיליה, סלת נקיה מסטרוי בלא פגימו דחשוכא, ובלא תערובת חשוכא כלל. דהכי אינון חשוכין עם נהורין, כבר קדם מוץ ותבן.

ובחוביהון דישראל, מתערבין חשוכין בנהורין, וכגוונא דדש בר נש תבואה, ולבתר איהו בורר לה, כבורר אוכל מתוף פסולת. כף ישראל, צריך למעבד ברוחיהון, פד אתערב בהון חשוכין. ורזא דמלה, (תהלים נא) זבחי אלהים רוח נשברה וגו'. דבהכי אתבר חשוכא, דאיהו יצר הרע, דמכסי על רוחא, כמוץ דמכסה על חטה. או כענן, דמכסה על שמשא, ולא מנח ליה לאנהרא.

ובזמנין דחשף, דאיהו יצר הרע, מכסה על יצר הטוב, דאיהו אור. איהו כמאן דתפיס בבית האסורין דיצר הרע. ואוף הכי, פד יצר הטוב איהו תפיס ברשו דיצר הרע, הכי אינון תפיסין חיילין דיצר הטוב, ברשו דחיילין דיצר הרע. ובזמנא דיתבר בר נש רוחיה, בכל אברין דיליה, קדם יהו"ה, מה כתיב. (ישעיה מט) לאמר לאסורים צאו ולאשר בחשף הגלו.

אבל שכנינתא איהי סלת נקיה, דלית חשוכא וקבלא כיל לאתערבא בה. איהי כגפן, דלא מקבלא יצר הרע. ובזמן שישראדם רוחו בכל איכריו לפני יהו"ה, מה כתוב? (ישעיה מט) לאמר לאסורים צאו ולאשר בחשף הגלו.

רעיא מהימנא

בחבור הקדמון, אמר הרועה הנאמן, מפאן נודע אלו דברים סתומים הם, וצריך לפתח אותם לפני החברים. אברהם ויצחק שתקנו תפלת שחרית ומנחה, נאמר עליהם, (ישעיה מח) אף ידי יסדה ארץ - זה יצחק. וימיני טפחה שמים - זה אברהם. שהדרגות שלהם חסד ופחד, שנאמר עליהם (שם סב) נשבע ה' בימינו ובזרוע עזו. אלו שתי זרועות המלך, שהוא יהו"ה, העמוד האמצעי. הסלת שלו זו השכינה התחתונה, האור שלו סלת נקיה מצדו בלי פגם של חשף ובלי תערובת חשף כלל. שפך הם חשף עם אור, כמו דגן בפני מוץ ותבן.

ובחטאיהם של ישראל מתערבים חשף ואור, וכמו שאדם דש תבואה ולבסוף הוא בורר אותה כבורר אכל מתוף פסולת - כף ישראל צריך לעשות ברוחם כאשר מתערב בהם חשף. וסוד הדבר - (תהלים נא) זבחי אלהים רוח נשברה וגו'. שבכף נשבר החשף, שהוא יצר הרע, שמכסה על הרוח כמו מוץ שמכסה על החטה, או כמו ענן שמכסה על השמש ולא מניח לו להאיר.

ובזמן שחשף, שהוא יצר הרע, מכסה על יצר הטוב, שהוא אור, הוא כמי שאסור בבית האסורים של יצר הרע. ואף כף, כאשר יצר הטוב הוא אסור ברשות יצר הרע, כף הם אסורים החילים של יצר הטוב ברשות החילים של יצר הרע. ובזמן שישראדם רוחו בכל איכריו לפני יהו"ה, מה כתוב? (ישעיה מט) לאמר לאסורים צאו ולאשר בחשף הגלו.

אבל השכינה היא סלת נקיה, שאין חשף ואפלה יכול להתערב בה. היא כמו גפן שאינה

הַרְפָּכָה מִמִּין אַתְרָא, דְּלָאוּ אִיהִי מִינָהּ. וְהָאִי סֵלַת בֵּין דְּרוּעֵי מְלָכָא אִיהִי יִתְבָּא, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית. (ע"כ רעיא מהימנא).

מְקַבְּלַת הַרְפָּכָה מִמִּין אַחַר שְׁאִינוּ מִינָהּ. וְזוֹ הַסֵּלַת בֵּין זְרוּעוֹת הַמְּלָךְ הִיא יוֹשְׁבַת, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית. (ע"כ רעיא מהימנא).

זהר:

זוהר

(ובחבורא קרמאח) בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית, בְּשֶׁמֶן, בְּהָהוּא שְׁמֵן דְּנַגִּיד וְנַפִּיק מְלַעֲיָלָא. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, יָאוּת אַמְרַת. אָבֵל מָאִי כְּתִית. אֲלֵא רְזָא עֲלָאָה אִיהוּ. דְּכִיּוֹן דְּאִיהוּ שְׁמֵן, מָאִי כְּתִית. אֲלֵא רְמִזָּה הוּא דְקָא רְמִיז לְשֶׁמֶשׁא בְּנוֹקְבָא, לְאַנְגְּדָא לְגַבְהָ שְׁמֵן כְּתִית כְּדָקָא יָאוּת לָהּ, לָא הוּי אֲלֵא כְּתִית (ס"א אֲלֵא רְזָא עֲלָאָה הוּא, דְקָא רְמִיז לְאַנְגְּדָא לְגַבְהָ שְׁמֵן כְּתִית כְּדָקָא יָאוּת לָהּ), לְאַפְקָא מְזִיתִים, דְּאִינוּן שְׁיִיפִין דְּגוּפָא, וְלֵאמֹר שְׁכָא הַהוּא נְגִידוּ מְלַעֲיָלָא, בְּכָל שְׁיִיפָא וְשְׁיִיפָא. (לָא הוּי אֲלֵא כְּתִית). וְצַדִּיק אִיהוּ דְכִתִּישׁ (דף רמ"ז ע"ב) כְּתִישִׁין, וְאַפִּיק מִכָּל אִינוּן שְׁיִיפִין עֲלָאִין, דְּאִינוּן זִיתִין קְדִישִׁין, מְשַׁח רַבּוּ בְּתִיאוּבְתָא שְׁלִים, לְגַבִּי נוֹקְבִיָּה. וְאִי לָא כְּתִישׁ, לָא יִפּוּק הַהוּא מְשַׁחָא, אֲלֵא בְּלָא תִיאוּבְתָא דְשְׁיִיפִין, וְהַהוּא נְגִידוּ, לָא אַתְהִי מְנִיָּה נוֹקְבָא, וְלָא הוּי כְּדָקָא יָאוּת, עַד דְתִהָא בְּלוּלָה מְנִיָּה מִכָּל שְׁיִיפִין. וְעַל דָּא בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית, לְאַתְהִנְאָה וְלְאַתְזָנָא מְנִיָּה. (אמר רעיא מהימנא).

(ובחבור קדמון) בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית, בְּשֶׁמֶן - בְּאוּתוּ שְׁמֵן שְׁנַמְשָׁף וְיוֹצֵא מְלַמְעָלָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, יָפָה אַמְרַת. אָבֵל מַהוּ כְּתִית? אֲלֵא סוּד עֲלִיוֹן הוּא. שְׁפִינֵן שְׁהוּא שְׁמֵן, מַהוּ כְּתִית? אֲלֵא רְמִזָּה הוּא שְׁהוּא רֹמִז לְשֶׁמֶשׁ בְּנוֹקְבָה, לְהַמְשִׁיף אֲצִלָּה שְׁמֵן כְּתִית כְּמוֹ שְׂרָאוּי לָהּ, לָא הִיָּתָה אֲלֵא כְּתִית (אֲלֵא סוּד עֲלִיוֹן הוּא, שְׁהוּא רֹמִזוּ לְהַמְשִׁיף אֲצִלָּה שְׁמֵן כְּתִית כְּמוֹ שְׂרָאוּי לָהּ), לְהוֹצִיא מְזִיתִים, שְׁהֵם אֲבָרֵי הַגּוּף, וְלְהַמְשִׁיף אוֹתָהּ הַמְשַׁכָּה מְלַמְעָלָה בְּכָל אֵיבָר וְאֵיבָר. (לא הִיָּה אֲלֵא כְּתִית).

רעיא מהימנא

רעיא מהימנא

אָמַר רַעֲיָא מְהִימְנָא, בּוֹצִינָא קְדִישָׁא, כְּמָה מְתִיקִין מִלְּךְ, וְדָאִי אַתְמַר הָכָא, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית. וְאַתְמַר הָתָם, בְּאוֹרֵייתָא דְבַעַל פָּה, בְּלוּלָה בְּמַקְרָא, בְּמַשְׁנָה, בְּתַלְמוּד. וְעוּד אִית רְזָא תְנַיִנָא, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית. וְדָאִי לָאוּ אוֹרֵייתָא אִיהִי בְּלוּלָה. אֲלֵא לְמַאן דְּסָבִיל כְּמָה מְכַתְּשִׁין בְּגִינָה. כְּמָה דְּאוּקְמוּהָ מְאָרִי מְתַנִּיתִין, דְּלִית אוֹרֵייתָא מְתַקְנִימַת, אֲלֵא כְּמִי שְׁמַמִּית גְּרַמִּיהָ עֲלָה. וְעוּד אָמַרוּ,

אָמַר הַרְוּעָה הַנְּאָמֵן, מְנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, כְּמָה מְתוּקִים דְּכָרִיךְ. וְדָאִי נְאָמַר כָּאן בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית, וְנְאָמַר שֶׁם בְּתוּרָה שְׁבַעַל פָּה, בְּלוּלָה בְּמַקְרָא, בְּמַשְׁנָה, בְּתַלְמוּד. וְעוּד יֵשׁ סוּד שְׁנֵי, בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית - וְדָאִי אֵין הַתּוּרָה הִיא בְּלוּלָה אֲלֵא לְמִי שְׁסוּבֵל כְּמָה יְסוּרִים בְּשִׁבְלָה,

בזמן שאַתָּה מְכַתֵּת רַגְלֶיךָ לְמַדִּינָה לְמַדִּינָה, תִּזְכֶּה לְרֵאוֹת פְּנֵי שְׂכִינָה.

כְּמוֹ שֶׁפָּרְשׁוּהָ בְּעֲלֵי הַמִּשְׁנָה, שְׂאִין הַתּוֹרָה מִתְקַיֶּמֶת אֲלֵא בְּמִי שֶׁמָּמִית עֲצָמוֹ עָלֶיהָ. וְעוֹד אָמְרוּ, בְּזִמְן שֶׁאַתָּה מְכַתֵּת רַגְלֶיךָ לְמַדִּינָה לְמַדִּינָה, תִּזְכֶּה לְרֵאוֹת פְּנֵי שְׂכִינָה.

וְעוֹד בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית, דָּא הוּא דְמַקְיִים פֶּת בְּמִלַּח תְּאֵכֵל, (יחזקאל ד') וּמִים בְּמִשְׁוֹרָה תִּשְׁתֶּה. וְעוֹד בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (ישעיה נג) וְהוּא מִחֻלָּל מִפְּשַׁעֲנֵנוּ מִדְּכָא מְעוֹנְתֵינוּ. וְעוֹד בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית, דָּא צְדִיק חַי עֲלָמִין, דְּנִגִּיד טַפִּין קְדִישִׁין, דְּאֵינוֹן פְּרוּרִין בְּזִיתִים, מִמּוֹחָא עֲלָא, דְּאֵינוֹן חַד עֲשְׂרוֹן לְקַבֵּל י'. וְשְׁנֵי עֲשְׂרוֹנִים, י' י'. וְשְׁלֹשָׁה עֲשְׂרוֹנִים לְפָר, י' י' י'. וְאֵינוֹן עֲשְׂרוֹן לְכַבֵּשׁ, וְכ' עֲשְׂרוֹנִים לְאֵיל, וְשְׁלֹשָׁה עֲשְׂרוֹנִים לְפָר.

וְעוֹד בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית - זֶהוּ שְׂמֻקִּים פֶּת בְּמִלַּח תְּאֵכֵל (יחזקאל ד') וּמִים בְּמִשְׁוֹרָה תִּשְׁתֶּה. וְעוֹד בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית - זֶהוּ שְׂכֵתוֹב (ישעיה נג) וְהוּא מִחֻלָּל מִפְּשַׁעֲנֵנוּ מִדְּכָא מְעוֹנְתֵינוּ. וְעוֹד בְּלוּלָה בְּשֶׁמֶן כְּתִית - זֶה צְדִיק חַי הָעוֹלָמִים שְׁמוֹשֵׁף טְפוֹת קְדוּשׁוֹת, שֶׁהֵן פְּרוּרִים בְּזִיתִים, מִהֶמֶח הָעֲלִיּוֹן, שֶׁהֵם עֲשְׂרוֹן אֶחָד כְּנֶגֶד י'. וְשְׁנֵי עֲשְׂרוֹנִים - י' י'. וְשְׁלֹשָׁה עֲשְׂרוֹנִים לְפָר - י' י' י'. וְהֵם - עֲשְׂרוֹן לְכַבֵּשׁ, וְשְׁנֵי עֲשְׂרוֹנִים לְאֵיל, וְשְׁלֹשָׁה עֲשְׂרוֹנִים לְפָר.

וְרִזָּא דְמִלָּה אָמְרוּ בְּתַעֲנִיּוֹת, אֵין טְפָה יוֹרְדַת מִלְּמַעְלָה, שְׂאִין עוֹלִין כְּנֶגְדָּה טְפִיִּים. וְאֵינוֹן בְּרִזָּא דָּא וְרַמְיֵזוּ דִּילְהוֹן לְקַבֵּל תְּלַת מוֹחִין. חַד מִחַ הַזְּכָרוֹן. תְּנַיִנָּא מִחַ הַמַּחֲשֶׁבֶה. תְּלִיתָא מִחַ הַדְּמִיוֹן. הַדְּמִיוֹן וְהַזְּכָרוֹן סְלִקִין מִן לְבָא הַמַּחֲשֶׁבֶת נַחְתָּא עַל לְבָא וּמַקְבְּלִין לָהּ עֲלֵיהוּ כְּמִלְכָּא, בְּגִין דְּהָאִי אָדָם, דְּאֵיהוּ מַחֲשֶׁבֶה, דְּרַכִּיב וְשְׁלִיט עַל חֵיוָא תְּלִיתָא וְנַחֲתִית עֲלָה לְגַבֵּי תְרִין חֵיוֹן וּפְתַחֲתִין גְּדַפְיָהּ לְקַבֵּל לָהּ כְּגוֹן חוֹלָם עַל צִירֵי אֲתַעֲבִיד סְגוּלְתָא וְדָא כְּתָר עֲלִיוֹן עַל חֲכָמָה וּבִינָה.

וְסוּד הַדְּבָר אָמְרוּ בְּתַעֲנִיּוֹת, אֵין טְפָה יוֹרְדַת מִלְּמַעְלָה שְׂאִין עוֹלוֹת כְּנֶגְדָּה טְפִיִּים. וְהֵם בְּסוּד זֶה: וְהִרְמִזוּ שְׁלֵהֵן כְּנֶגֶד שְׁלֹשָׁה מַחֲוִין. אֶחָד - מִחַ הַזְּכָרוֹן. שְׁנֵי - מִחַ הַמַּחֲשֶׁבֶה. שְׁלִישִׁי - מִחַ הַדְּמִיוֹן. הַדְּמִיוֹן וְהַזְּכָרוֹן עוֹלִים מִן הַלֵּב. הַמַּחֲשֶׁבֶה יוֹרְדַת עַל הַלֵּב, וּמַקְבְּלִים אוֹתָהּ עֲלֵיהֶם כְּמִלְכָּה, מִשׁוּם שֶׁזֶה הָאָדָם, שֶׁהוּא מַחֲשֶׁבֶה, שְׂרוּכֵב וְשׁוֹלֵט עַל חֵיה שְׁלִישִׁית, וְיוֹרְדַת עֲלֵיהָ אֲצַל שְׁתֵּי חֵמִיּוֹת, וּפּוֹתְחִים כְּנַפְיָהֶם לְקַבֵּל אוֹתָהּ כְּמוֹ נְקוּד חוֹלָם עַל צִירֵי - נַעֲשֶׂה סְגוּלְתָא, וְזֶה כְּתָר עֲלִיוֹן עַל חֲכָמָה וּבִינָה.

עֲשְׂרוֹן וְשְׁנֵי עֲשְׂרוֹנִים, רַמְיֵזִין לְתַלַּת חֵיוֹן דְּמַרְכְּבָתָא עֲלָא. דְּאֵינוֹן: גְּדֻלָּה, גְּבוּרָה, תְּפָאֲרַת. שְׁלֹשָׁה עֲשְׂרוֹנִין, רַמְיֵזִין: לְנֻצַחַת, הוֹד, יְסוּד. מַרְכְּבַת הַמִּשְׁנָה. רְבִיעִית הַהִין: דָּא מְלָכוֹת קְדִישָׁא, ה' רְבִיעֵאָה מִן שָׁם יְהוֹ"ה. דְּאֵיהוּ אַרְבַּע אַנְפֵי אָדָם. (ע"כ רעיא מהימנא). (ובחבורא קְדָמָא).

עֲשְׂרוֹן וְשְׁנֵי עֲשְׂרוֹנִים רומזים לשלש חיות של המרכבה העליונה, שהן: גדלה, גבורה, תפארת. שלשה עשרונים רומזים לנצח, הוד, יסוד. מרכבת המשנה. רביעית ההין - זו מלכות הקדושה, ה' רביעית משם יהו"ה, שהוא ארבע פני אדם. (ע"כ רעיא מהימנא).

(ובחבור קדמון).

זָהָר

זָהָר:

רְבִיעִית הַהִין, רַגְלָה רְבִיעֵאָה לְכַרְסֵיָא עֲלָא, וְאֵיהוּ עוֹלָה תְּמִיד יוֹם יוֹם עַד מַחֲשֶׁבֶה עֲלִיוֹנָה שְׂאִין לָהּ

רְבִיעִית הַהִין, רַגְלָה רְבִיעֵאָה לְכַרְסֵיָא עֲלָא, וְאֵיהוּ עוֹלָה תְּמִיד